

Modrost v pregovorih domačih in tujih.

Medved.

Lačen medved ne pleše rad.

Učen medved v gozdu ne pride daleč.

Starega medveda ne uči plesati!

Medveda ne naučiš plesati en dan.

Medveda ne ukrotiš z bilko.

Kdor medveda vodi, ima tudi nad medvedom veselje.

Kdor hoče medveda ujeti, mora kaj medu imeti.

V medvedovi jami ne išči medu.

Ne čebel, medved je medu vesel.

Medved, ki ima med, ne išče kosti.

Tudi medvedka svoje mlade liže.

Kdor je v gozdu videl medveda, misli, da ga za vsakim grmom zagleda.

Kdor pred medvedom beži, pred volká prileti.

Če vidi medved na Svečnico svojo senco, gre še štirideset dni spat.

Reki.

Na medvedovo kožo piti.

Medveda iskati in pred njim stati.

Medveda strašiti.

Mera.

Dobra mera in vaga v nebesa poma-ga.

Dobra mera boljši ko slaba vera.

Mera je krona čednosti.

S kakršno mero meriš, s tako se ti bo odmerilo.

Z malimi merami se polnijo velike.

Prava mera je Bogu ljuba.

Ima svojo mero.

Ko je mera polna, gre čez.

Kdor nima mere pri jedi in pijači, ali kmalu leži ali kmalu berači.

Kjer vlada prava mera, gre vse brez prepira.

Reki.

V eno mer.

Mero si vedeti.

V mero (delati, piti...).

Po nobeni meri.

Človek stare mere.

Drobiž.

Nos. Zelo važno je vprašanje, koliko prahu obdržimo pri vdihovanju prašnega zraka v telesu in kam dospe prav v notranjosti. Iz preiskovanja v tej smeri sledi, da izdihamo le nekoliko odstotkov z zrakom vdihanega prahu. Približno 95% prahu ostane v telesu. Ako dihamo skozi nos, ostane več ko polovica vdihanega prahu v njem in le približno 35% prahu pride v pljuča in čreva. En del prahu, ki ga pridrži nos, pride seveda še pozneje lahko v požiralnik; ako pa deluje nos pravilno, se ga iznebi z močnim kihanjem. Sčasoma pa izgubi nos svojo občutljivost in ne reagira več s kihanjem. Prašni zrak je velikokrat najnevarnejši strup za človeka, posebno prah svinčenega belila. Tudi mineralni prah, ki nastane pri obdelovanju kamena, povzroča pljučne bolezni. Prahu se drže tudi bakterije in bacili. Iz omenjenega sledi, da moramo dihati skozi nos in ne skozi usta, posebno velja to za osebe, ki so primorane delati v prašnih prostorih.

Voda, v kateri ne moreš utoniti. Na Angleškem je pomorsko kopališče Droitrich. Voda ob obrežju je tako slana, da se lahko trudiš, kar se hočeš, pa ne moreš utoniti. Lahko v vodi hodiš, sediš, celo spiš, in se ti mi treba bati, da prideš pod vodo. Da, plavač je še na slabšem kakor tisti, ki ne zna plavati. V trenutku, ko zamahne z nogami, skočijo noge v zrak, plavač pa pade na usta, kar ni najbolj prijetno. Soli je v tej vodi toliko, da solni kristali popolnoma pokrijejo kožo tistega, ki se koplje, in da je takoj suh, ko pride iz vode. Vemo pa, da je približno enaka voda tudi voda Mrtvega morja v Palestini.

Čudeži ledenih gorâ. Vse polno zanimivosti o ledenih gorah je povedal v nekem predavanju angleški profesor Poames. Ledene gore nastanejo v celini iz snežnih mas, ki jih stoletja stisnejo in izpremenijo v led. Led se začne pomikati; ko pride do morja, se kosi odtrgajo, in to so ledene gore. Visoke so nekatere do 80 metrov, a to je samo šestina, sedmina ali osmina, vse drugo je pod vodo. Dolžina je različna. Nekoč so merili neko